

ude i Befolkningen om, at den lille Bestemmelse om Søndagslukningen, som blev taget ud her i Folketinget, maa blive genindført. Jeg har nylig deltaget i et Møde paa Nyborg Strand, hvor Ædruelighedsvenner var samlet, og hvor der var et meget stærkt Ønske om, at denne Bestemmelse kunde blive genindført i Loven. Jeg tror, at denne Lov er af meget stor social Betydning, og at en saadan Lov ønskes af mange ude i Landet, derom vidner jo alle de Resolutioner, som den højtærede Formand nys oplæste her fra Formandspladsen. Jeg vilde, som sagt, sætte megen Pris paa, om det i Vinter kunde lykkes at gennemføre denne Lov.

Jeg vil i øvrigt sige, at med denne Finanslov, hvis Behandling nu tager sin Begyndelse, er man nogenlunde sikker paa, hvis da ikke særlige Forhold skulde indtræde, at Balance vil blive naaet. Regeringen kan se tilbage paa et Arbejde, der er megen Paaskønnelse og megen Tak værd. Efter disse 3 Aars Forløb er det lykkedes at skabe en Balance, der ligger 170 Mill. Kr. lavere end i 1919—20. Jeg tror endvidere, at den Maade, hvorpaa Regeringen har fremskaffet Indtægter, vil blive forstaaet og paaskønnet. I det hele taget vil jeg sige, at alle de Angreb, der rettes og har været rettet mod Regeringen, vil prelle af paa den Kendsgerning, at den finansielle Balance med dette Finanslovsforslag vil naas; den Kendsgerning vil betyde mere end alle de politiske Slagord, der har været fremme, og Beskyldningen for elendigt Finansstyre o. s. v., thi det er dog en Realitet, og det er det, som Landet trænger til. Hovedformaålet i den kommende Tid maa økonomisk være dette at sikre denne Balance, og herpaa er det, dette Finanslovsforslag tager Sigte. Det glæder mig, at det er lykkedes at komme saa langt trods alle de mange og store Vanskeligheder, der har været, at der, naar Statsregnskabet for dette Finansaar en Gang aflægges, vil kunne staa Balance paa hele dette Statsregnskab.

Med disse Ord vil jeg anbefale Finanslovsforslaget til videre Behandling her i dette høje Ting.

L. Rasmussen: Venstres Ordfører (Martin Hansen) benyttede de 3 Fjerdedele af den Tid, han talte her, til at gøre en Undskyldning for, at det ikke var gaaet saa godt i de hidtil forløbne Aar, som man havde haabet og ventet, og endelig benyttede han den sidste Fjerdedel af Tiden til at udtale sin Glæde over, at man

nu var kommet saa vidt, at vi i Finansaaet 1924—25 kunde siges at være naaet til Balance. Han begyndte med at sige, at der var sikkert ikke et eneste Medlem, der havde tænkt sig, at Balance vilde blive mulig, da Regeringen traadte til i 1920. Nu vilde det jo vistnok have fornøjet Medlemmerne mere, om det i Stedet for at være den ærede Ordfører havde været den højtærede Finansminister, der ved sin Fremlæggelsestale havde sagt: Med dette Forslag føler jeg mig forvisset om, at vi opnaar Balance i 1924—25. Jeg skal love Venstres ærede Ordfører for, at det vil ikke blive muligt at faa den højtærede Finansminister til i Løbet af Forhandlingerne her at sige, at der er Udsigt til Balance i 1924—25; for det mener den højtærede Finansminister ikke der er. Hvis han mente det, vilde han fuldkommen mangle finansiell Oversigt over Forholdene, som de er. Saadan ligger Landet, og det fremgik klart af hans Fremlæggelsestale, at han forstod, at saadan ligger Landet. Det, vi skal gøre her, er at gennemgaa 3 Aars Finansstyre ved at se paa Regnskab og Budgetter. Der er først det Aar, hvorfor Statsregnskabet foreligger, endvidere indeværende Aars Budget, hvorom der i og for sig ikke er stort at sige, og endelig Budgettet for det Aar, der kommer: nemlig Finansaaet 1924—25. Da den højtærede Finansminister fremlagde Statsregnskabet, benyttede han et Utal af Sammenligninger. Han drog Sammenligninger med Udgifterne i 1913—14, og kun en eneste Gang benyttede han en Sammenligning, der vilde have været naturlig, nemlig Sammenligningen med Aaret 1919—20; men det undgik han ellers omhyggeligt, fordi i Aaret 1919—20 var der Balance paa Statsregnskabet, og Balance ikke alene paa Driftsregnskabet, men paa hele Finansloven. Saaledes var det, da Finansministeren overtog Styret, og naar han ikke drager Sammenligning med det, er det af den gode Grund, at enhver Sammenligning dermed vil vise de Tilbage-skridd, vi er inde i i Aarene under det nuværende Styre. Venstres ærede Ordfører sagde, at vi nævnte nogle Tal, og at disse Tal havde forandret sig i den senere Tid, og det er jo rigtigt. Da den højtærede Finansminister først den 2. Oktober mødte med Statsregnskabet, var det umuligt for os at vide tidligere, hvorledes Underskuddet havde været i 1922—23. Vi maatte bygge paa Budgettet, indtil Regnskabet forelaa. Men det Regnskab, der nu foreligger, viser med faa Tal, at Mini-